

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Dernæst spørger hr. Ninn-Hansen mig, om jeg kan nævne nogen olympiade, der har fundet sted i et krigsførende land. Jeg vil bede om tilladelse til at fortsætte citatet af hr. Poul Schlüters udtalelser i Ekstra Bladet af den nævnte dato. Det fortsætter således:

»Vi kan alle tage afstand fra invasionen i Afghanistan, men det skal gøres politisk. Der har tidligere været både OL og andre store sportsbegivenheder i lande, som er ansvarlige for politiske handlinger, vi ikke bryder os om.

Hvis vi ikke konsekvent holder det politiske væk fra sportsverdenen, risikerer vi at ende med konsekvenser, vi slet ikke kan overskue.

Det vil blive begyndelsen til enden på et internationalt samkvem blandt sportsfolk, hvis vi blander sport og politik sammen i forbindelse med en begivenhed som OL i Moskva.«

Hvis jeg også med samtidshistoriske øjne må give en kommentar til hr. Arne Christiansens indlæg, vil jeg bede om tilladelse til kort at citere en udtalelse i Ekstra Bladet af 17. januar 1980 af venstres leder, den tidligere udenrigsminister, hr. Christophersen, som her siger, at han er enig i, at man ikke skal blande det sportslige ind i det politiske. Det er et problem, idrætsorganisationerne selv må behandle, siger han.

På denne baggrund må jeg spørge mig selv – om ikke hr. Ninn-Hansen – hvilken lære jeg kan uddrage af denne historiske udvikling i det konservative folkeparti og i partiet venstres holdning til det problem, vi drøfter i dag.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gøre en enkelt bemærkning, idet jeg i det følgende alene vil besvare spørgsmål, som direkte er stillet til mig. Fru Ingerlise Koefoed spørger mig, om jeg har ændret kulturpolitik og er i gang med en boykot af den almene kulturelle udveksling med Sovjetunionen. Fru Ingerlise Koefoed nævner i den sammenhæng en mulig udstilling om Poul Henningsen. Til det kan jeg sige, at der er ikke tale om, at jeg gennemfører en boykot af almindelig kulturel udveksling med Sovjetunionen. Tværtimod er forholdet det, at vi viderefører alle de udvekslingsprogrammer, som har været aftalt forud for Sovjetunionens intervention i Afghanistan. Samtidig er vi afventende med hensyn til nye initiativer. Hvad angår spørgs-

målet om en Poul Henningsen-udstilling, er forholdet det, at den ikke på noget tidspunkt har været planlagt i et egentligt samarbejde med udenrigsministeriet. Vi har alene fået en underhåndsforespørgsel, og der har ikke været rettet nogen henvendelse med et grundlag, hvorpå man kunne gå videre med en direkte planlægning, så der er ikke her tale om et arrangement, som har været besluttet forud for interventionen.

Hr. Arne Melchior beder mig drage en anden politisk konsekvens end den, vi har draget, af den af os begge erkendte sammenhæng imellem idræt og politik. Hr. Arne Melchiors konsekvens er den, at regeringen bør pålægge idrætsorganisationerne at afstå fra deltagelse. Vores konsekvens er den, at vi bestandig har informeret idrætsorganisationerne og derved givet dem baggrund for en selvstændig vurdering og beslutning.

Jeg vil føje en kommentar til de forskellige indlæg, som har givet udtryk for, at der her alene er tale om et udenrigspolitisk og ikke om et kulturpolitisk problem. Det er ikke tilfældet. Spørgsmålet drejer sig også om vores kulturpolitiske traditioner, og her forholder det sig således, at på visse kulturområder er beslutningskompetencen undtaget ministerens ansvar og ved lov henlagt til andre organer. Det gælder f. eks. Danmarks Radio for så vidt angår programvirksomheden. Det gælder også Statens Kunstfond, og det gælder det danske filminstitut. Skiftende kulturministre har gang på gang fra folketingets talerstol måttet afvise at gribe ind i disse organers virksomhed under henvisning til den lovmæssige kompetencefordeling. Dette ansvarsprincip for kunst- og filmstøtten, som for disse områder er fuldstændig grundlæggende, og som har været gældende siden 1964, har netop været udsat for hårde angreb fra de borgerlige partier, men er hidtil forsvaret med held. Det er den samme kulturpolitiske grundholdning, som afspejler sig i regeringens holdning, at Danmarks Olympiske Komité selv må træffe sin afgørelse.

Må jeg til slut over for fru Anne Grete Holmsgård meget skarpt dementere det referat, som fru Anne Grete Holmsgård giver af mine udtalelser ved Danmarks Olympiske Komités generalforsamling. Jeg har ikke udtalt mig, som fru Anne Grete Holmsgård refererer, at dersom Vesttysklands olympiske komité skulle beslutte sig for boykot, da ville